

MINDSZENTILAP

Egyes szám 10 fillér
Félévre 3 K * Egy évre 6 K.

Megjelen minden
vasárnap

Nyugalom a harctereken.

A harctereken még mindig tart a látszólagos nyugalom, mintha mindegyik hadviselő fél belefáradt volna a küzdelembe, vagy legalább is erőt gyűjtene a legközelebbi katonai operációkhoz. Legalább is kétségtelen, hogy az egész tizenhét hónap óta tartó háboru alatt nem volt ilyen eseménytelen hat hét, mint az, amely még most is tart. De ez nem jelenti azt, mintha nem történnék semmi, hisz ha egyébről nem, a német Zeppelineknek milánói és felsőolaszországi sikereiről nem lehet megfeledkezni.

Albánia meghódítása is megszakítás nélkül folyik tovább. Az a lassu tempó, amelyben ez történik, ne téveszsen meg senkit. Ez nem azt jelenti, mintha az olaszok váratlanul erős ellenállást fejtenének ki, hanem a terep nehézségei olyanok, hogy csak lépésről-lépésre tudunk előbbre haladni.

Albániában nincsenek járható utak, legföljebb csak dűlőutak, amelyek a mostani borzalmas időjárás alatt föláztak s feneketlen sártengerré alakultak át. Ott igen körülményes dolog nehéz tüzérséget, súlyos municiókocsikat, élelmet és egyéb szükségleti cikkeket szállítani s azért, ha a csapataink gyorsabban tudnának is előbbre nyomulni, kénytelenek mindig megállani s bevárni, míg a nehéz tüzérség, a fölszerelés, az élelem, mely utánuk jön, utoléri őket.

De még ilyen nehéz viszonyok közt is föltartóztathatatlanul nyomulunk előre. Éppen tegnap jelenti Höfer, hogy egy, a mi vezetésünk alatt álló és osztrák-magyar csapatokkal megerősített albán csoport megszállta Kavaját. Kavaja már csak tizenkét kilométernyire van délkeletre Durazzótól s onnan már bombázni is lehet Durazzót.

A Kavajában volt helyőrség, mely Esszád basa csendőreiből állt, csak úgy tudott az elfogatás elől menekülni, hogy leszaladt a tengerpartra s ott hajóra szállt. De Durazzó előtt még egy sikert arattunk. Tegnapelőtt reggel egyik tengeralattjáró hajónk Durazzó előtt megtorpedózott egy francia gőzhajót. A gőzhajó ezután zátonyra szaladt.

Az ántánt egyedüli reménysége az, hogy mégis sikerül majd valami egyöntetű eljárást létesíteni ellenségeink közt. Ebből a célból e hó 27-én Párisban nagy haditanács lesz, melyen az ántánt hadvezetőségei is résztvesznek. Ezuttal azonban Olaszországot nem fogják kizárni, mint ahogy eddig mindig kivolt zárva, hanem az olasz vezérkar is meghívást fog kapni.

Ugylátszik ez Briand római utjának eredménye. Hogy ezzel szemben Olaszország mire kötelezte magát, nem

tudjuk, de okvetlen valami kötelezettséget kellett vállalnia, hisz a legutóbbi közös párisi tanácskozásból azért volt kizárva, mert a franciák és angolok felbőszülve azon, hogy az olaszok sem a szalonikii akcióban, sem a Németország ellen való háboruban nem vesznek részt, azzal vádolták őket, hogy kizárólag csak saját érdekeiket tartják szem előtt, hogy tehát igazi szövetségesnek nem tekinthetők. Minthogy pedig, mondák, a közös akcióból Olaszország mindig kihuzza magát, nincs semmi célja és nem is volna semmi célja annak, hogy Olaszországot bevonják a közös haditanácsokba.

Ha tehát most ez mégis megtörténik, sőt az olaszok már azt is kikürtölik, hogy a február 27-iki párisi közös értekezletre Olaszország is meghívást kap s hogy azon Olaszország képviselőiben Sonnino, Cadorna, Tittoni és Porro tábornok fognak megjelenni, azt kell gondolnunk, hogy Briand miniszterelnöknek legutóbbi római útja alatt megegyezés jött létre Olaszország és a szövetségesei közt, valamiféle közös akcióra.

Hogy aztán ez hol lesz, melyik harctéren, Szalonikiban-e, másutt-e, azt e pillanatban még nem tudjuk, de hamarosan ki fog derülni.

Ha most egy új harctéren fognak próbálkozni, ott sem fognak nagyobb sikert elérni tudni. Ez elé a próbálkozás elé mindig aggodalom nélkül nézhetünk.

Magyar föld — magyar kézen.

A magyar nemzeti és demokratikus földbirtokpolitika megoldását régóta sürgetik azok, akiknek még a háboru kitörése előtt is az volt a meggyőződésük, hogy Magyarország lakosainak boldogulása a legszorosabb összefüggésben van a magyar mezőgazdaság fejlődésével.

Ezt a meggyőződést a világháboru csak megerősítette.

Egész természetes dolog tehát, ha a Magyar Gazdaszövetség már a háboru befejezte előtt, a döntő győzelmek előestélyén tanácskozás tárgyává tette azokat a kérdéseket, amelyekről függ a magyar mezőgazdaság jövő fejlődése.

A kiinduló pont a tanácskozásoknál az volt, hogy a mezőgazdaság jövőbeni fejlődését elsősorban is az ember mozditja elő, maga a földmivelő; ennek a földmivelőnek kell tehát okos törvényekkel, célra-

vezető társadalmi és törvény-

hozási intézkedésekkel a birto-

kában levő szántóföldön egy oly várat építeni, amelynek védelme alatt meg tudjon felelni nemcsak gazdasági, hanem immár bizvást mondhatjuk, történelmi hivatásának.

A szántóföld a legnagyobb erőssége az országnak. Sajnos azonban, ez az erősség éppen olyan szabad fogalom tárgya volt, mint valami bolti árucikk. A rossz törvények, sőt még inkább az egymásra torló és a legtöbbször logikai összefüggésben nem álló törvényhozási intézkedések halmaza szinte hihetetlen gyorsasággal forgatta ki a magyar földmivelőt otthonából, vonta el tulajdonképeni hivatásától.

Ezeket a bajokat kell tehát segíteni háboru utánra s legelső sorban biztosítani, hogy a magyar föld maradjon magyar kézen. Maradjon azok kezén, akikben meg van a testi és lelki készség arra, hogy keze-

lésük alatt a magyar szántóföld jövőben is megtud felelni nagy gazdasági és történelmi hivatásának.

A háboru máris sok tanulságot hozott felszínre s így az új birtokpolitikának alapjai kezdenek kifejlődni.

Az ellenség által feldult felvidéki falvak lakói részére a törvény kimondja az ideiglenítés tilalmát.

Igy kell eljárni azokkal szemben is, akik mint rokkantak, vagy mint évek hosszú során át Amerikában éltek, jutnak majd szántóföldhöz. Egyszóval alaptevő tantétele a demokratikus nemzeti földbirtokpolitikának, hogy a fölbirtok hihetetlen nagy mobilizációját meg kell szüntetni, a földbirtok állandó egy kézben maradását biztosítani kell.

Ehez természetesen nemcsak bizonyos elidegenítési tilalmakra hanem az örökösödési törvény megváltoztatására, a föld tehermentesítésére, a mezőgazdasági hitel rendezésére, a földbirtok feldarabolások törvény szerinti szabályozására is szükség lesz, vagyis más szóval: amíg a pénz minden hatóságába vetett hitet

le nem romboljuk magasabb beavatkozással, addig létező bajokon nem igen tudunk segíteni.

Ugy kell a birtokot megszervezni, hogy abból tulajdonosát semmiféle pénzel ki ne lehessen becsülni.

Legyen a föld a szántóvető népé s miután természetesen még mindig nagyon sok föld van egy tömegben, egyesek kezén, arról is kell gondoskodni, hogy a földbirtok megosztás az eddiginél jóval arányosabb legyen.

A legnagyobb örömmel kell tehát üdvözölni Darányi Ignác elnöklete alatt a Magyar Gazdaszövetségben megindult alapvető tanácskozásokat, amelynek célja az, hogy a háboru utánra az igazi nemzeti és demokratikus földbirtokpolitika sarkigazságait megállapítsák.

A háboruból visszatérő hősök leginkább fogják látni, hogy az itthonmaradottak nagyon is sokat gondoltak a szántóföld s az ősi tűzhely megerősítésére. E nélkül nem látnók biztosítva a magyar földművelő-nép békés jövőjének munkáját.

A gyermekekért.

Dr. Nagy Sándor alispán széleskörű mozgalmat indított a vármegye községeiben, mely arra irányul, hogy a csecsemő-védelem érdekében a mai rendkívüli drágasági viszonyok között azokat a családokat, ahol 2 éven alóli kicsinyek vannak, a társadalmi jótékonyág ingyen-tejjel lássa el.

A községekhez intézett leiratban az alispán a következőket írja:

A mostani rendkívüli viszonyok mindinkább súlyosbodó tüneteként észlelhető a nagy gyermekhalandóság, mely a gyermekek, főképp a 2 éven aluli csecsemők számát valósággal megtizedeli. Az erre vonatkozó statisztikai adatok szerint a halálzás eseteket több mint fele részben az emésztési szervek megbetegedése okozza, ami kétségtelen bizonyítéka annak, hogy egyrészt az anyák kis gyermekeik egészséges táplálására kellő gondot nem fordítanak, másrészt a nagy drágaság következtében a szükséges gyermekápszereket sem képesek sok esetben beszerezni, sőt

egyes fontos élelmicikkek nem is állanak a kellő mennyiségben rendelkezésre, úgy hogy azok beszerzése sok nehézséggel jár.

A gyermekek táplálása szempontjából tekintetbe jövő tápszerek között legfontosabb a tej, melynek hiányát érzi meg leghamarabb a kicsinyek gyenge szervezete.

Azért a gyermekvédelemnek egyik leghatályosabb eszköze, ha azon családok részére, amelyek szegénységükkel és kedvezőtlen körülményeikkel fogva legjobban megcsínylik a tejhiányt és tejdrágaságot, a kicsinyeiknek táplálásához szükséges tej biztosítatik.

E célból az alispán felhívta a községeket és a helyi bizottságokat, hogy a tehetős gazdák között ingyen-tej gyűjtése végett mozgalmat indítsanak.

A leirat részletes utasításokat tartalmaz a gyűjtés, szervezés és kiosztás munkájának kivételére nézve és azon várakozásának ad kifejezést, hogy az előjáróság saját népe érdekében a kellő ügyességgel és buzgalommal fogja az indított nemes irányu mozgalmat a kívánt eredményhez juttatni.

Csöndesebb éjszakákon elővett szürke zekéjének kis zsebéből egy tárcát, abban volt egy összehajtott újságpapíros, ebben meg gondosan bepakolva egy fotográfia. Egészséges, piros arcú német asszony, három kis poronty volt a képen... nem tudom megérteni, miért könyvezett ezen egy erős, egészséges német katona? Lám ellenség előtt sohasem könyvezett!...

Csöndesebb éjszakákon, mikor a világító rakéták felszórtak az égig és egy percre furcsa fényben ébredtek az argonei erdők, három kicsiny cseléd imádságát hozta a zugó

szél valahonnan Thuringiából. Három kicsiny pulya térdelt otthon az ágyon, három könyörgő imádság szakadt föl az égnek. Csöndes éjszakákon egy asszony is imádkozott az uráért, aki Thuringiából elment a franciák földjére, harcolni a császárért, meg a német hazáért.

Csöndes éjszakákon kisézte zsebéből a gyűrött leveleket, az iromba betűkkel írott tábori levelezőlapokat amelyek valahogy imígyen kezdődtek a németek nyelvén: „Édes, jó párom!...”

Aztán, hogy elmúltak a csöndes éjszakák, hívják ám egy napon infanteriszt Németet a kommadóhoz. Írás van részére, pöcsétes írás, sőtét hirmondás. Elolvasta a német s felhördült:

„Istenem, ki viseli immár gondját három kicsiny cselédemnek?...”

Lehajtá bus fejét, gyermekírás repült feléje a zugó szélből.

Mikor megérkezett haza, éppen akkor temették az asszonyt. Magához ölelte kicsiny három árváját.

— Meghalt az anyánk! — mondta az egyik.

— Nincsen mamánk, — sóhajtott a másik.

— Hová ment el a mama? szepegett a legkisebbik, a legárvábbik.

Temetés Ányáson.

Az örgrófi család gyásza.

Pallavicini Antal örgróf, altábornagy, a magyar testőrség főhadnagya s a vaskorona-III. oszt. lovagja, 66 éves korában, a Bécs melletti Bädenben e hó 11-én este meghalt.

A megboldogult örgróf ősrégi családból származott, mely egy III. Ottó császár alatt 996. évben kiadott okirat szerint, mint a Fremdenblatt írja, már akkor is márki (marchese) címet viselt.

Az elhunyt főur 1850. nov. 23-án született s harmadik fia volt az anyási mauzoleumban nyugvó Pallavicini Artur örgrófnak s feleségének: szül. Spaur Terézia grófnőnek.

Az altábornagy mint nőtlen halt meg. Legifjabb fitestvére volt Ede örgrófnak, a kitűnő kath. főurnak, akinek nagy érdemei vannak közigazgatási téren és János örgrófnak, aki jelenleg a kettős monarchia konstantinápolyi nagykövete és az ottani diplomaták legidősebbje. Nővérük, Amália örgrófné, az 1906-ban elhalt Lippe-Weissenfeld Alfréd uvari tanácsos özvegye. Az elhunytban örgróf Pallavicini György, kerületünk országgyűlési képviselője nagybátyját gyászolja.

Antal örgróf ravatalának beszentelése Bécsben volt, a ma-

— Mi lesz velünk, ha te holnapután elhagysz bennünket? Ki fogja gondunkat viselni?...

Megfogta az apa egy német leányzó erős kezét. A hajadon testvérhuga volt az asszonynak, aki már elment a csillagok közé.

— Fogod-e viselni gondját három kis árvámnak? Leszel-e anyjuk helyett anyjuk?

— Leszek.

Elment a templomba a német katona, megmondta a papnak:

— Megyek vissza arra a helyre, ahová a császár küldött. Itt marad három kicsiny árva cselédem, anyát akarok adni nekik anyjuk helyett.

— Szereted.

— Szeretem.

— Ásó, kapa... mondta a német leányzó és öbe vette a legárvábbik árvát. S azzal már mentek is a templomból.

Másnap ment a német, felvette hátizsákját, megölelte feleségét, megsókolta három kis cselédjét. Nem voltak már árvák.

... Történek pedig ez a németek országában, az ezerkilencszáztizenthatodik esztendőben. Sem annak előtte, sem azóta nem volt ehhez hasonló. Ez is csak azért esett így, mert háboru volt akkor.

gyar testőrség palotájában. — Temetésén az udvari méltóságok, arisztokraták s katonai előkelőségek rendkívül nagy számmal jelentek meg.

Holttestét e hó 17-én Ányásra szállították s az ottani kápolnában helyezték örök nyugalomra, szülei és nagyszülei mellé. A gyászoló család tagjai közül többen lekisérték; köztük volt a mi kerületünk orsz. képviselője is, továbbá gróf Zichy.

A nagy gyászpompával felékesített kápolnában Szilvássy Sándor mindszenti plébános, a családi mauzoleum őre végezte a temetési szertartást, fényes segédlettel. Megjelent az egész uradalmi tisztikar, élén Marosy Pál jószágigazgatóval; a járás képviselőjében Dr Dósa István, Mindszent község részéről Koncz Lajos jegyző és Veres Sándor bíró és még igen sokan Mindszentről s az uradalom területéről. Megható gyászdalokat a mindszenti leányifjnsági Mária-Kongregáció tagjai énekeltek.

Temetés után a községünk küldöttei, az uradalmi tisztikar fejezték ki részvétüket György örgróf s a gyászoló rokonok előtt, kik este 6 órakor utaztak vissza.

Ballada egy apáról

Volt egyszer egy atya. Német volt és ott élt valahol a thuringiai erdők mélyén egy elrejtett pici falucskában. Boldogan csendesén éldegélt feleségével és három kicsiny cselédjével.

Egy napon a császár elhitta. Elhitta, szürke zekét adott rája, hegyes süveget nyomott a fejébe s puskát adott a kezébe. Elment a német, elment Thuringiából a franciák országába és harcolván harcolt azok ellen, akikre a császár elküldte.

Tavaszi munkálatok előtt.

Hogy kell felhasználnunk a közérőt.

Mire a tavaszi munkálatok megindulnak, akkorra férfinéességünknek legkevesebb 80 százaléka katonai szolgálatra lesz behiva s így a vetési munkálatok teljesítése a megfogyat-

kozott igaerő mellett sokkalta nagyobb nehézségbe fog ütközni, mint az előbbi esztendőben. Rendkívüli eszközökről is kell tehát gondoskodni.

Tudjuk, hogy ott, ahol szük-

séges, a vetőmunkálatok egyéb munkáskéz hiánya miatt közérővel lássák el. Ez a közérő is azonban a multhoz képest jelentőségében nagyot csökkent, mert közmunkára is csak azt lehet kirendelni, aki a maga munkájával már elkészült. Ezen a réven pedig nagyon kevés munkáskéz állhat majd a közigazgatás rendelkezésére.

Valószínűnek tartjuk, hogy a hadvezetőség a tavaszi szabadságolások elől nem fog elzárkózni, ami nélkül a falun meg sem lehetne mozdulni, de feltétlenül szükséges, hogy a hadvezetőség az összes katonai parancsnokságokat utasítsa, hogy a rendelkezésükre álló felesleges emberanyagot és fogatokat a közigazgatás szóbeli vagy írásbeli megkeresésére hosszabb vagy rövidebb időre, csoportosan rendelkezésre bocsássa, hogy ilyképp ezek a munkáscsoportok és igás erők nagyobb parlagon heverő terü-

letek tavaszi bemunkáltatására felhasználhatók legyenek.

Ugyancsak felhatalmazandó volna a közigazgatás arra is, hogy a hadifoglyokat épügy kirendelhesse közmunkára, mint a hazai lakosságot, sőt kívánatos volna, hogy a közigazgatási hatóságoknak e célra hadifogolycsoportok álljanak rendelkezésre.

Annak megállapítása céljából pedig, hogy mely megyékben és mely járásokban lesz szükség az erősebb beavatkozásra, kívánatos volna a közigazgatási hatóságokkal már most megállapítani ama területeket, amelyeknek bevetéséről a közigazgatásnak, illetve a közérőnek kellene gondoskodnia.

Ma még mindenre van idő, ha nem is sok s ha a kormány kellő eréllyel és szigorral jár el, akkor ha nem is mindent, de sokat megmenthetünk a parlagon heverő nagy területekből a folyó évi termésnek.

HIREINK

Három koponya.

Elült a harc és felszáradt a vér,
A csatamező patyolat-fehér,
De fenn a dombon, a cserjés alatt,
Tenyéryi zöld van — egy tavasz-falat!

A domb előtt vedlett galagonya,
Tövén egy — kettő — három koponya.
Barát? ellenség? testvérek talán?
Sütkérezők az öröklét nyarán!

Fehér koponyán fekete üreg,
Felettük a kék menyország-süveg.
A szemüregben — isteni világ! —
Egy-egy törékeny, halvány hóvirág.

Kikandikálnak: — még alszik a tölgy,
Néma az erdő és halott a völgy...
De már közeleg, itt a kikelet,
Diadalt venni tél s halál felett!

Báthory Gábor.

— **Halálozás.** Egy finomlelkű, kedves urinő: özv. Cservinka Lajosné szül. Altermat Krisztina, adótárnok neje, hunyta le szemeit örök nyugvóra e hó 16-án. Néhány év óta itt élt közöttünk szerény visszavonultságban szerető unokájánál: Wéber Józsefné áll. tanítónőnél. Nem vágyott soha társaságba, hiszen kedves unokájának családjában, az apró kis dédunokák gagyogásában, pajzán játékában megtalálta ő minden gyönyörűségét. Az utóbbi időben azonban gyakran betegeskedett s az előrehaladott korú urinő szervezete nem birt ellenállani a kórnak, mely nemes lelkét kioltotta. Temetése e hó 18-án ment végbe, a község intelligenciájának nagy részvéte mellett. Halálának híret szerető családjára a következő gyászjelentéssel tudatta:

Alulirottak — a nagyszámu rokonság nevében is — fájdalomtól

megtört szívvel tudatjuk, hogy felejtethetetlen jó anyánk, nagyanyánk, illetve dédanyánk özv. Cservinka Lajosné született Altermat Krisztina életének 75-ik évében, e hó 16-ik napján reggel 3 órakor hosszas szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után csendesen elszenderült. A megboldogult hült tetemei f. hó 18-ik napján reggel 9 órakor fognak a gyászháznál beszenteltetni, s a róm. kath. egyház szertartásai szerint a Mindszenti sirkertben örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szentmise-áldozat f. hó 25-ik napján reggel 7 órakor fog a helybeli róm. kath. templomban a megboldogult lelki üdvéért, az Úrnak bemutatni. Mindszent, 1916. évi február 16-án. Áldás és béke lengjen porai felett! Özv. Bohaty Vilmosné szül. Cservinka Gizella leánya, Bohaty Ilona férj. Wéber Józsefné Bohati Lajos unokái, Wéber József unokaveje, Wéber Józsika Wéber Pistika dédunokái.

— **Kapitány-választás.** Jóméltű Kiss Balázs halálával megüresedett elsősküdti állást rendkívüli közgyűlés keretében, tegnap délelőtt töltötte be községünk képviselőtestülete. A kapitányi állásra három pályázó jelentkezett Mihály János, Pálinkó Mihály és Korom István személyében. Az elnöklő Szilárdfy István szolgabíró mindegyiket jelölte. Az egybegyűlt választók két táborba szakadtak, amiért a névszerinti szavazás kívánatosnak mutatkozott. Mihálynak is, Pálinkónak is — már amennyire a jelenlegi körülmények megengedték — nagy pártja volt. Dél felé járt az idő, amikor a választást vezető elnök kitűzte a 10 percnyi határidőt. Majd lejárt a terminus, amikor a tanácssteremből két rosszlábu szomszédot pillantottak meg. Ezeket bevárták még, de az ő szavazásuk mitsem használt. A szavazatok összegezésénél kitűnt, hogy Mihály János 41, Pálinkó Mihály 35 és Korom

István 1 voksot kaptak. E szerint Mihály János lett a kapitány, akinek a személyével mindnyájan meg lehetünk elégedve.

— **Távozó segédlelkész.** Szaniszló Ferenc r. k. segédlelkész — mint értesülünk — gróf Csáky Károly váci püspök Csongrádra helyezte át és helyébe Géci József hatvani segédlelkészt küldte ide. Községünk társadalma, valamint a hívők részéről a közszeretben álló kedves lelkészünk távozását mi is őszinte sajnálattal vesszük, mert ittléte alkalmával kitarító készséget, minden szép és jóiránt tanusított, nemesen érző szívét, tiszta puritán lelkét, tudását, rejtett kedvességét és más jó tulajdonait felismerve a legnagyobb tiszteletet és szeretetet vivott ki magának községünkben, minden társadalmi osztály előtt. A hívők szokatlan szeretettel és bizalommal vették körül; mit fényesen igazolt az, hogy úgy lelki vigasztalásért, mint tanácsért számos esetben a legnagyobb bizalommal kerestek fel, s kedves megnyerő modorával és megkapó egyéniségével sikerült megnyugtatót és hasznos irányítást biztosítani a hozzáfordulóknak. Amidőn Isten hozzádot mondunk a távozó lelképásztornak, kérjük, hogy tartson meg bennünket jóemlékezetében, aminthogy mi is szeretettel gondolunk órára mindenkor.

— **Kitüntetett községi tisztviselő.** Soós Ádám javadalmi ügyvezetőnk, aki a háboru kezdete óta a harctéren mint népfőlkelő őrmester teljesít szolgálatot, szép kitüntetésben részesült. A derék katonát Ófelsége a király az ellenséggel szemben tanusított bátor és önfeláldozó magatartásáért az ezüst vitézségi éremmel, a vitézségi érem szalagján, tüntette ki. Kívánjuk, hogy a délceg vitéz mellén mielőbb az arany is ott ékeskedjen s a háboru befejeztével viruló egészséggel térjen haza körünkbe.

— **Műkedvelői előadás.** A mindszenti tanítótestület a farsang utolsó napjaiban jótékony célú műkedvelői előadást fog rendezni a vak katonák és a harctéren elesett tanítók özvegyei és árvái javára. Ezen nemes célt szolgáló nagyszabású előadásra, már ezuton is felhívjuk a nagyérdemű közönség becses figyelmét. A tervbe vett műsort a jövő számunkban fogjuk közölni.

— **Meghalt a „kis olasz“.** Idegenből, Északolaszország Udine városából két évtizeddel ezelőtt szakadt ide hozzánk Floreanczig Mihály kereskedő, akit a köznép csak „kis olasz“ néven ismert. Jóllehet olasz származású volt, de itt színültig magyar lett belőle. Kereskedése mellett megpróbálkozott gazdasággal is és hangyaszorgalma, dicséretes munkássága folytán csakhamar egy kis vagyongára is szert tett. A szelid modoru kedves kis emberke mindannyiunk tiszteletét kiérdemelte s most őszinte sajnálattal értesültünk halálhíreről. Közel félévig feküdt súlyos betegen, miglen a halál férfikora delén kioltotta életét. Temetése e hó 18-án nagy részvét mellett ment végbe. Fiatal özvegyet és egy árvát hagyott hátra. Nyugodjék békében!

— **Szigoru bünhődés az eltitkolt gabonaneműekért.** A hadviselés érdekében elsőrendű fontossága az, hogy elsősorban a fronton küzdő hadsereg semmiben hiányt ne szenvedjen, másodsor pedig az itthon levők is meg legyenek kimélve a nélkülözésektől. Az ántánt nem érheti el azt a sippal-dobbal hirdetett célját, hogy miniket kiéheztesse. De a magyar gazdaközönségben kell annyi józan belátásnak lennie, hogy nem szabad évekre való élelmiszereket felhalmozni, azokat elrejtene, mert hiszen ha valaha, most kell arra gondolni, hogy mindnyájan testvérek magyarok vagyunk s csak azért, hogy az ő felesleges készletük földalatti vermekben elrothadjon, nem szabad kitenni szegényebb embertársait annak, hogy azok kenyér és főzelékfélék nélkül maradjanak. A hazaszeretet és az emberbaráti szeretet is azt parancsolja, hogy adják át önként, amíg nem késő, felesleges készleteiket. Annyit mindenki megtarthat magának, ami az új termésig bőségesen elegendő családjának. Most még jó áron adhatnak túl feleslegükön. De ha aztán a hatóságok elrejtett gabonaneműeket találnak náluk, rendkívül szigorú büntetést kapnak.

— **A hadbavonult férj üzleti adósságaiért felesége nem felel.** Ebben az igen aktuális jogi kérdésben döntött legutóbb a budapesti ítélő tábla. Az ítélet, amely 1916. január 6-án 18180/2—1915. sz. a. kelt, a kérdésre nemmel felel, mert asszony nem tekinthető az 1908. évi LVII. t.-c. értelmében üzletátvevőnek, aki tudvalevőleg a fenti törvény szerint elődjének üzleti adósságaiért felel, amennyiben azokról tudott, vagy tudhatott volt. Az eset lényege ez volt: Az iparos hadbavonult és bezárta üzletét. Az asszony utóbb kinyitotta és tovább vezette a boltot. Ekkor az áruhitelzők egyike az említett törvény alapján perelte követelését amelyben jogerősen marasztalták is az asszonyt. Az asszony perújítással élt és az új perben bizonyította, hogy ő nem váltott a maga nevére iparengedélyt, hanem férje iparengedélye alapján folytatta az üzletét, amelynek cégtáblája is férje nevét viselte, akivel nem szerződött az üzlet átvételére nézve. Ennek alapján mondották ki a per bírái, hogy az asszonyt nem lehet az ura üzleti adósságainak fizetésére kötelezni.

— **A kórházból.** A beteg katonára feltekint a csinos ápolónőre és remegő hangon kérdi:

— Ha felgyógyulok és vége lesz a háborunak... akar-e majd feleségem lenni?

— Szívesen — felel a leány.
— Tehát szeret? — kérdezi háttartalan örömmel a derék vitéz.

A leány elpirult és dadogva szölt:
— Oh, dehogya!.. Csak hogy nem szabad megszorítanom a betegemet. Ez már a kezeléshez tartozik. Éppen ma ígértem meg egy káplárnak, akinek mindkét lábát levágták, hogy meg fogok vele szólni.

— **Nyitott sebek a gyümölcsfákon.** Nyitott sebeket, melyeket mi metszéssel ejtettünk vagy másképp keletkeztek, a gyümölcsfákon sohase hagyjunk, mert azokon keresztül a fát különféle betegség támadhatja meg. A sebeken telepednek le legelőször a veszedelmes gombák, ezeken út tanyát az almafák legveszélyesebb ellensége, a vértetű, de ha a nyitott sebeket csak a forróság, hideg, vagy nedvesség éri, már az is ár-

talmára van a fának. Nemcsak a nagy, de a kisebb sebeket se rösteljük bekenni, mert a bekenéssel nemcsak, hogy megoltalmazzuk a fát többféle veszedelemtől hanem azért is, hogy a bekent seb hamarabb gyógyul. Olykor a bekent seb sem gyógyul meg, mert helytelen metszést csináltunk. Vagyis ha ágakat metszünk le, csutakot ne hagyjunk, hanem simán vágjuk le a törzsről, vagy a főágról.

Az igazságosztó bíró.

Veres Sándor bíróhoz a tegnapi hetipiac után, — közvetlen a kapitányválasztás előtt — beállit egy subás tanyai. Kis idézőcédulát szur le a bíró asztalára s néhány köhintéssel jelzi fontos mondókáját.

A bíró, aki éppen hivatalos akták aláírásával volt elfoglalva, egyideig gyanus arccal nézi a kis cédulát, majd megszólal az ő nyájas, szelid hangján:

— Hisz ez az idéző csak a jövő szerdára szól; miért jött négy nappal előbb?

Az atyafi megint köhint néhányat. Szólna is, nem is. De végre csak kivágja a szót:

— Hászen tudom én, hogy a terminus még nincs itt, de egy kis „infirmáciát“ akarok adni bíró uramnak a szomszédom irányában, aki pörbő fogott, verje meg a ragya azt a feketelelkűt...

A bíró nyugodtan folytatja az akták aláírását, az atyafi pedig nagy beszédbe kezd s mindenképpen azon igyekszik, hogy a bírót az ő javára megnyerje, a feketelelkűt pedig könyörtelenül utasítsa el, mert jogtalanul vádolta meg.

— Jól van, öcsém, igaza van! — nyugtatja meg a bíró az „infirmáciás“ atyafit, aki jelentős szemhunyorításokat vetve az esküdt urak felé, örömtől kigyult arccal távozott.

Alig egy félóra multán betoppan a „feketelelkű“ is. Mintha csak összebeszéltek volna, ő is informálni akarta a bírót az ügy mibenállásáról. Szinte beleizzad, annyira magyaráz Veresnek, persze oly értelemben, hogy majd a szerdai tárgyalásnál az ő javára döntsön, mert hát az igazságnak győznie kell Mindszinten is.

— Igaza van... teljesen igaza. Egész nyugodt lehet... minden rendben lesz — volt a bíró válasza.

A „feketelelkű“ is diadalának biztos tudatában távozott.

Idáig rendben volna a dolog, de Gál Gáspár esküdt, aki figyelemmel végighallgatta a tanyai magyarok információit, sehogysem volt megbarátkozva a bíró nézetével. Sokáig tündődött a zöld asztal mellett, míg végre kitört belőle a jóindulati figyelmeztetés.

— De bíró ur kérem, hiszen ön mind a két embernek igazat adott, pedig az csak egyiket illetheti meg.

— Igaza van, esküdt ur, magának is! — szól mosolyogva a mi derék bíránk s csak akkor vette észre, hogy a két atyafi kapacitáló beszéde közben az akták aláírását egyenkint szépen mind elintézte.

Felelés szerkesztő és kiadótulajdonos:

HORVÁTH ANTAL

Nyomatott Horváth Anta grafikai műintézetében.

Köszönetnyilvánítás

Mindazoknak, kik felejtetlen, drága jó nagyanyám

Özv. CSERVINKA LAJOSNÉ született ALTERMAT CRISTINA

elhunyta alkalmából nagy fájdalommat részvétükkel enyíteni igyekezték, ezuton mondok őszinte köszönetet.

Mindszent, 1916 február 19.

Wéber Józsefné.

Hirdessen lapunkban!
Biztos eredmény! Olcsó árak!

Csomagszállító kis kocsit megvételre keres

Horváth Antal papirkereskedése

Kiadó lakások, eladó gyümölcsfák.

Özv. Lippainé házában, a Goldner-féle szálloda mellett egy lakás (esetleg bebutorozva is) azonnal kiadó, egy másik lakás pedig május elsejére. Ugyanott különféle kerti díszfák és gyümölcsfák darabonkint is, olcsón eladók.

Eladó vagy bérbeadó

tanyaföldek

Az Elege düllőben hat hold szántó föld kedvező fizetési feltételek mellett **eladó** vagy haszonbérbe **kiadó** Értekezni lehet a Horváth Gyula utca 317. szám alatt

Korom Énoknál Mindszinten

Horváth Antal grafikai műintézete Mindszent

A vidék legmodernebb berendezésű minta-könyvnyomdája - Saját erőtelep Két legújabb típusu gyorsajtó, 1 domborműnyomó sajtó és 12 papirfeldolgozó munkagép

Művészies nyomtatványokat a háboru tartama alatt is versenyképes áron készítek

Technikai berendezésem nagy teljesítőképességgel rendelkezik Eddigi nb. munkaadóim megbízásait soron kívül elintézem

Gazdag betűkészlet! Nagy papirraktár!